

grop d'intims va sostindre que: *esto del Estatuto era un galimatfas polític pictórico.*

De moment els Maties de Montblanc es donaren per ofesos per allò de *Galimatfas i Matfas*, aclarida la cosa *no pasó a mayores.*

Montblanc pensa despedir-lo amb un eloqüent gir postal o amb un sentit japa, buenas!

*

A Montblanc tothom espera amb ànsia la nova Societat de catalanistes «pur sang» que han de constituir els elements de la Lliga, la gent d'ordre i els catòlics de conveniència. I com que els setmanari dels badocs ho anunciava a so de bombo i platerets, la gent ja comença a dir d'aquests elements que no més són bons per xerrar i desprestigiar, però que a l'hora de treballar i de fer feina es queden a casa. Es a dir, no es queden a casa; van a fer el tresillo a una Societat de la que n'havien dit les mil pestes perquè a darrera hora es deuen haver repensat i davant del possible fracàs han fet servir el «tresillo» d'emblema dels ideals de Catalunya.

¡Ai la mare que en veurem de coses!

*

Es diu que està a punt d'ésser venuda la Facina del Molí del Poca. Sembla que s'hi instal·la una fàbrica de llexiu (leñia) per tal de poguer treurer totes les *llanties* de la Conca.

¡Ja tindran feina els nous fabricants perquè, n'hi ha cada una!

*

A Monblanc no tenim fortuna. Lo de la fàbrica que havia de vindre s'ha tornat aigua poll. Diuen que'l propietari es va equivocar al demanar el preu de la finca. Aquesta és al menys la veritat oficial. La diferència és poca cosa, de quatre mil pessets a quaranta mil.

Això no vol dir que a l'hora dels sacrificis tothom vol ésser patriota.

Sor que'l poble ja fa temps que sab que'l montblanquinisme de certs senyors és una cosa que s'estira i s'arronsa i es fa més grossa la música d'allò de l'*automóvil mamá, es una cosa...*

*

El cèlebre quinzenal lliguero, singlot i estarnut, descobreix que durant la Dictadura hi hagué «joh cielos del Tenorio!» delators. I enjega la màquina de focs artificials, de sentiments, de llurs, de pregons sentirs, de baralles eixorques, tanmateix, etc., etc. I el bo és que a un d'aquests delators la Redacció en pes el dia 12 d'Abril el va votar per Regidor. ¡Oh temps! ¡oh mores!

*

A la «Fonda dels Angels» (Plaça de la República de Montblanc) com que darrerament ha tingut hostes de la categoria del Sr. Governador Civil de la Província i el Batlle de Barcelona, s'hi farant reformes importantíssimes a la façana. Les obres aniràn a càrreg de l'empresa italiana *Requesenti-Queraltini-Talaverinti.*

Segons un periòdic —«de cuyo nombre no quiero acordarme— (Quixot de Cervantes) els de les esquerres, els dies ans del 12 d'Abril era un conglomerat de comunistes, sindicalistes i republicans casi incendiàris.

La campanya va ésser verinosa, de suc de pèsols passats. Però al cap d'uns mesos diuen que són gent d'ideals enlairats.

¡Cap a Reus, a cân Briansó!

UNA SÚPLICA

Aprofitant el convit que'l nostre amic Sr. Llorens ens fa de col·laborar a aquest nou periòdic que's diu L'AIGUAT DE SANT LLUC en qualitat de soci de l'«Associació d'Esquerres» d'aquesta Vila, demano a aquests senyors que escriuen en periòdics, que's cuidin més de la seva feina que's la d'imformar bé al públic (encaira que per desgràcia dels ciutadans hi haigí algún redactor desenfeinat que cobri de lo que pagarem tots) i que no s'emboquin en les qüestions que ignoren perquè si avui hi ha calma un altre dia pot venir la tempestat.

Fa poc que'ns volen rentar la cara i a la vigília de les eleccions municipals ens varen dedicar tot un número en el que'ns deien tots els fàstics que un home es pugui imaginar. Ara mateix escampen que la nostra Societat ha comprat un pati per fer-hi un local. I com si no en tinguessin prou d'escampar lo que no saben i embolquen en l'assumpte al nostre company Josep A. Miró, i ells mateixos ¡quina barra! ja li donen la contracta de les obres, solament per deixar entreveurer que farà un bon negociet a les espatlles de les «Esquerres».

Les falsetats quan es posen en lletres de mollo ja diuen de quina mena de *calanya* són certes persones i és per això que'l poble ja els té ben arreconats per xarrais i enganya-pagesos.

Cuidin-se doncs tots aquests senyors de portar ànimes al cel perquè si és veritat que hi ha un infern, ja fa molts anys que'ls espera per a que vagin a purgar-hi les seves malifetes, i si aquest infern com jo crec no existeix, l'inventaren per poguer-hi passar els comptes. Que de certes persones la nostra entitat no en vol ni la salut ¿entesos?

UN SOCI DE L'ASSOCIACIÓ D'ESQUERRES

DE SARRAL

L'AIGUAT DE SANT LLUC va fer entrada triomfal apoteòsica. Els subscriptors són per are dignes d'ésser comptats i són els següents: Conrad Folch Vidal, Jaume Laporta Brugat, Albert Sans Oller, Albert Tarragó Soler, Albert Monseny Ollé, Albert Mateu Talavera, Albert Cantó Figuerola, Albert Roig Esplugues, Albert Sans Roig i que els Alberts continuïn sumantse i multiplicant-se pel bé de L'AIGUAT DE SANT LLUC.

Tip. Vda. de A. Monmany-Montblanc